

תת"ע 9495/08/16 - מדינת ישראל נגד ליבוביץ מאור-מאיר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9495-08-16 מדינת ישראל נ' ליבוביץ מאור-מאיר
תיק חיצוני: 90505976440

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד פרידל
נגד	
נאשמים	ליבוביץ מאור-מאיר ע"י עו"ד אורון

החלטה

לפני טענה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

1. לנאשם נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה במהירות העולה על המותר בדרך עירונית. על פי האמור בהזמנה לדין בוצעה העבירה ביום 2.4.16. הדין בעניין התקיים ביום 13.9.16 בהיעדר הנאשם וב"כ. הדין נדחה על מנת שהמאשימה תאתר את הנאשם ותזמנו לדין. ביום 6.12.16 התקיים דיון נוסף בתיק במסגרתו העלתה ב"כ הנאשם טענת התיישנות. הטענה סומכת על כך כי ההזמנה לדין התקבלה אצל הנאשם רק ביום 2.11.16 בעוד שהעבירה, כאמור, נעברה לכאורה ב-2.4.16.

2. ב"כ המאשימה טען בתגובה כי על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי נדרשת המאשימה להוכיח משלוח בלבד על פי מענו הרשום של הנאשם במשרד הפנים. ההזמנה נשלחה ביום 18.4.16 למען הרשום של הנאשם וחזרה בציון "לא ידוע במען". לתגובה צורפה פנייה של הדואר ממנה עולה כי דברי דואר מחולקים באזור מגוריו של הנאשם באופן תקין. עם זאת, במקרה זה שם הנמען לא הופיע על גבי תיבת הדואר ולכן הוחזר דבר הדואר בציון "לא ידוע במען". התביעה טוענת כי מחדל הנאשם לציין את שמו כראוי על גבי תיבת הדואר על מנת לאפשר קבלה של דברי דואר עולה כדי התחמקות מקבלת דברי דואר.

דין

3. דין טענת ההתיישנות להידחות כפי שיפורט להלן.

4. סעיף 239א (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החוק") קובע: "עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, .. לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה; אולם, אם הוכיח בעל הרכב החשוד בעבירה כי לא

חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27 לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום ולהמציא הזמנה למשפט למי שנהג ברכב, אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

(ב) הייתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225א(1)(1) (4 חודשים ממועד ביצוע העבירה-ד.ס.)....."

4. הנה כי כן, במקרה זה מבוסס החשד נגד הנאשם על צילום ועל כן דורש החוק כי הודעה על ביצוע העבירה תשלח לנאשם לכל המאוחר תוך 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה. במקרה זה בוצעה העבירה לכאורה ביום 2.4.16. ההזמנה נשלחה לכתובתו הרשומה של הנאשם אך חזרה בציון "לא ידוע במען" כאשר הטעם להחזרת דבר הדואר בציון זה הוא אי רישום שם הנמען (הנאשם) על תיבת הדואר. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת "חזקת מסירה" שזה לשונה: "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ... רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל" (הדגשה הוספה). במקרה שלפנינו עולה אמנם כי הנאשם לא קיבל לידי את ההזמנה שהרי זו חזרה בציון "לא ידוע במען" אולם מלשון התקנה יוצא כי אין די בכך על מנת לסתור את חזקת המסירה שכן על הנאשם להראות כי אי קבלת ההזמנה נבעה מסיבות שאינן בשליטתו ולא עקב הימנעותו מלקבל את דבר הדואר. במקרה זה לא ברור מה היו הסיבות לכך שהנאשם נמנע מלרשום את פרטי זיהוי שלו על תיבת הדואר באופן שמנע מן הדואר להמציא לידי את ההזמנה. ברור, עם זאת, כי במקרה זה אין הנאשם יכול לטעון כי אי מסירת ההזמנה לידי נבעה מסיבות "שאינן תלויות בו". ציון פרטי זיהוי על תיבת הדואר שלו היא בוודאי עניין התלוי בנאשם ומצוי בשליטתו. יוצא מכך כי הנאשם לא הצליח לסתור את חזקת המסירה ומכאן שלא ניתן לקבל טענתו כאילו חלפו למעלה מ- 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה ועד למסירת הודעה על ביצועה לידי.

5. נוכח האמור אני דוחה את הטענה. אני קובע את התיק להקראה ליום 7.5.17 שעה 09.00. **המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.**

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ז, 30 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.